

νωσ ἄλλοι ἐπέρριπτον εἰς τοὺς ὀφθαλμούς του δράκας ἄμμου, αἵτινες ὑπῆρξαν αὐτῷ μᾶλλον ἐπαισθηταί. Εἶχε θραύσει τὰς λόγχας ὡσεὶ κάρφος, ἀλλ' ἡ ἄμμος τὸν ἠνάγκασε νὰ ὀπισθοδρομήσῃ.

Κατὰ τὴν ἀνόητον ἐπίθεσίν του, δύο θηρευταὶ εἶχον δράξει τὰς ὀρμιάς τῶν τριῶν καμάκων αἵτινες ἐπέιχον αὐτόν. Αἰφνης ἐν τῶν σχοινίων ἐχαλάσθη, ἀποτριμθὲν ὑπὸ τῶν ὀδόντων τοῦ θηρίου, τὸ ὁποῖον ὑπῆρχεν ἐν τῷ βάθει τοῦ ὕδατος. Πάραυτα τὸ ζῶον ἀνέδυσ, καὶ, μὴ διστάσαν, ἔδραμε τὸ τρίτον ἤδη ἐπὶ τοὺς θηρευτάς, ἀνοίγον στόμα τόσον εὐρὺ ὥστε δύο ἄνθρωποι ἠδύναντο νὰ εὐρωσιν ἐν αὐτῷ θέσιν.

Ὁ Σολιμάν ἐπήδησε λογχήρης, καὶ ἐπληξε τὴν φρικώδη κεφαλὴν, ἀλλ' ἄνευ τινὸς ἀποτελέσματος. Ὁ Ἀβού Δο, ταυτοχρόνως, προὔχων, φέρων μετάρσιον τὸ ξίφος, ἀναπαριστῶν μοι οὕτω τὸν Περσέα ὅστις πορεύεται ν' ἀποκτείνῃ τὸ τέρας τὸ ὁποῖον ἔμελλε νὰ καταβροχθίσῃ τὴν Ἀνδρομέδαν· ἀλλὰ τὸ τραῦμα ὑπῆρξεν ἐντομὴ μικροῦ ἀξία. Νεαὶ δράκες ψάμμου ἐπιρρίφθεισαι εἰς τὸ πρόσωπον αὐτοῦ, ἠνάγκασαν τὸ ζῶον νὰ καταδύσῃ ὅπως πλύνῃ τοὺς ὀφθαλμούς του. Ἐξάκις ἐν τῇ μάχῃ κατέλιπε τὸ ὑγρὸν ἀποχώρημά του καὶ ἐφόρμησε θαρράλως κατὰ τῶν ἀντιπάλων του. Εἶχε συντρίψει πάσας τὰς λόγχας τὰς ὁποίας ἐδέξατο τὸ στόμα του· ὁ σίδηρος τῶν ἄλλων, ὅστις εἶχεν ἀμβλυθῆ, πίπτων ἐπὶ τοῦ βράχου, δὲν διεπέρα τὸ παχὺ αὐτοῦ δέρμα.

Ἡ πάλη εἶχε διαρκέσει τρεῖς ὥρας· ὁ ἥλιος ἔκλινε περὶ τὴν δύσιν αὐτοῦ καὶ ὁ ἀνδρείος ἵπποπόταμος, ἀνεγκυσθεὶς ἐγγὺς τῆς ὄχθης, ἠμύνετα αἰεὶ. Οἱ οὐαρτί, φοβούμενοι μὴ τὰ μὴ τὸ σχοινίον, μὲ παρεκάλεσαν νὰ ρίψω τὴν συγγνώμης βόλῃν. Ἀνέμεινά περιστάσιν ἀρμοδίαν ἤγειρεν ἀγερῶχος τὴν κεφαλὴν ὑπὲρ τὸ ὕδωρ τρία βήματα ἀπὸ τῆς καραβίνης μου· καὶ ἡ σφαῖρα, πλήξασα αὐτὸν μέσον τῶν ὀφθαλμῶν, ἐπέρανε τὸ περιπαθὲς τοῦτο δράμα. (Ἀκολουθεῖ.)

ΡΗΓΑ ΤΟΥ ΦΙΛΟΠΑΤΡΙΔΟΣ

ΝΕΑ ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΩΝ ΚΑΤΟΙΚΩΝ
ΤΗΣ ΡΟΥΜΕΛΙΑΣ κτλ.

Πρὸς τοὺς Φιλίστορας καὶ ἐραστὰς
τῶν μνημείων τῆς πατρίου δόξης.

Ἐν τῇ ἀλληλογραφίᾳ τοῦ καθηγητοῦ Νικολάου Μανιάκη, ὡς εἶπον ἐν τῇ βιογραφίᾳ αὐτοῦ, εὔρον τὸν πολιτικὸν κανονισμὸν τοῦ πρωτομάρτυρος τῆς Ἑλληνικῆς ἐλευθερίας Ῥήγα Φερραίου. Αὐτὸς φέρει ἐπιγραφὴν «Ῥήγα τοῦ Φιλοπατρίδος. Νέα πολιτικὴ διοίκησις τῶν κατοίκων τῆς Ρουμελίας, τῆς Μικρᾶς Ἀσίας, τῶν Μεσογείων νήσων καὶ τῆς Βλαχιοπογδανίας.» Ὑπὲρ τῶν νόμων ἐλευθερία, ἰσοτιμία, ἀδελφότης, καὶ τῆς πατρίδος.

Ἐν τῷ προγράμματι προτίθεται προοίμιον ἐν ᾧ ἐκδηλοῦνται αἱ αἰτίαι τῆς ἐπαναστάσεως τῶν ὑπὸ τὸν ζυγὸν τῆς Τουρκίας χριστιανῶν, καὶ ἡ ἀνάγκη τῶν πολιτικῶν δικαιωμάτων. Εἶτα κατὰ κεφάλαια διεξοδικὰ καὶ ἀρθρα νόμων ἐκτίθεται τὸ πολίτευμα αὐτῶν, ἡ στρατιωτικὴ διοργάνωσις καὶ τὰ σύμβολα τῆς ἐθνικῆς σημαίας.

Εἰς τὴν σύνταξιν τῆς πολιτείας φαίνεται ὅτι ὁ φιλοεθνὴς Ῥήγας εἶχε πρὸ ὀφθαλμῶν τὸ δημοκρατικὸν τότε πολίτευμα τῆς Γαλλίας· διότι οὐχὶ μοναρχικῶς ἀλλὰ δημοκρατικῶς καὶ κατὰ τὴν Γαλλικὴν δημοκρατίαν θέλει νὰ συντάξῃ τὴν νεὰν Ἑλληνικὴν πολιτείαν.

Παράξενον ἴσως ἤθελε φανῆ εἰς ἡμᾶς τοὺς μεταγενεστέρους τοῦ πολιτικοῦ μεταμορφωτοῦ ἐκείνου, πῶς ἤθελε δυνηθῆ αὐτὸς νὰ συμπεριλάβῃ εἰς δημοκρατικὴν ἐνότητα τοσοῦτους λαοὺς Ἀνατολικῆς Εὐρώπης καὶ Μικρᾶς Ἀσίας, οὓς ἔμελλε νὰ ἀπελευθερώσῃ ἐκ θεινῆς δουλείας, ἐνῶ εἶναι διαχωρισμένοι ἀπ' ἀλλήλων κατὰ μεγάλας διαστάσεις περιχώρων, καὶ διάφοροι κατὰ γλώσσαν, ἠθῆ, κλίσεις, θρησκείαν, καὶ αὐτὴν τὴν φύσιν τῆς χώρας. Τοιοῦτο ἀποδοτέον εἰς τὰς ἐπικρατούσας τότε δημοκρατικὰς ἰδέας, εἰς τὴν ἀποστροφὴν τῶν μοναρχιῶν, εἰς τὸν ἐνθουσιασμὸν τῶν λαῶν ὑπὲρ ἰσότητος, ἐλευθερίας καὶ ἀδελφότητος, εἰς πολεμώφρονα σχέδια πρὸς πληρεστάτην ἀνεξαρτησίαν καὶ καταστροφὴν τυραννίας. Τὰ ὄπλα τῆς Γαλλικῆς δημοκρατίας, ὀδηγούμενα ὑπὸ τοῦ Μεγάλου Βοναπάρτου, μετέφερον τὴν δαῖδα τῆς ἐπαναστάσεως, ἣτις κατέπλεγε θρόνους δυναστῶν, καὶ ἐκ τῆς κόνης αὐτῆς ἀνεγεννᾶτο ὡς φαίνεται φαιδρὰ ἡ ἐλευθερία. Πάντες δὲ οἱ λαοὶ, ἐνθουσιῶμενοι εἰς τὴν πολεμώφρονον φωνὴν τῆς ἐλευθερίας, συναδελφοῦντο καὶ συνεμάχουν μετὰ τῆς Γαλλικῆς δημοκρατίας, ὅπως συνταχθῶσι κατὰ τὸ δημοκρατικὸν πολίτευμα αὐτῆς. Ὁ μεγάλου βουλὸς Ῥήγας οὖν συσχετιζόμενος μετὰ τοῦ δημοκρατικοῦ Βοναπάρτου, καὶ εἰς τὴν βοήθειαν τῆς Γαλλικῆς Δημοκρατίας στηρίζων τὸ ἐπαναστατικὸν κίνημα τῶν ὑποδοῦλων εἰς τὸν Σουλτᾶ-

νον τῆς Κωνσταντινουπόλεως, κατ' οὐδὲν ἄλλο εἶδος πολιτεύματος ἔπρεπε νὰ σχεδιάσῃ τὴν κυβερνήσιν τῶν ἀπελευθερουμένων λαῶν τῆς Ἀνατολῆς, εἰμὴ κατ' ἐκεῖνο τῆς Γαλλικῆς Δημοκρατίας· χρόνος δὲ καὶ φορά τῶν πραγμάτων ἤθελε διδάξωσιν αὐτὸν πῶς ἔπρεπε νὰ κατέχηται ἡ ἐνόητος τοσούτων μεγάλων λαῶν, καὶ ἐμελλε νὰ διατηρῆται ἀκέραιος ἡ ἀνεξαρτησία. Ἡ πεῖρα αἰὲ ὁδηγὸς εἰς τὰ πράγματα. Τὸ δύσκολον ἡ ἀνεξαρτησία νὰ προαχθῇ καὶ ἡ συνένωσις ἐπιτύχη.

Τὸ πολιτικὸν τοῦτο σύνταγμα τοῦ Ῥήγα ἕως τοῦ νῦν ἐνομιζέτο ἀπωλεσμένον. Περρραιδὸς ὁ βιογράφος τοῦ Ῥήγα λέγει «Ὁ Ῥήγας συνάξας ἅπαντα τὰ συγγράμματά του καὶ ἐναποθέσας εἰς κιβώτια, τὰ μὲν μυστικοτοπωθέντα ὑποκάτωθεν, τὰ δὲ ἐλευθεροτοπωθέντα ἄνωθεν, προῦπεμψεν ἐσφραγισμένα εἰς Τεργέστην πρὸς τινὰ Ἀντώνιον Κορωνιὸν Χιόν. Εἶτα μετέβη εἰς Τεργέστην ὁ Ῥήγας καὶ Περρραιδὸς. Ἐπειδὴ δὲ ὁ κίνδυνος ἀμφοτέρων ὑπῆρχε πλέον ἀναπόδραστος, ὑπενόμισεν ὁ Περρραιδὸς τὸν Ῥήγαν νὰ καύσῃ καὶ ἀφανίσῃ τὰ μυστικὰ ἔγγραφα τῆς ἐταιρίας. Συνήνεσεν εἰς τὴν πρότασιν ὁ Ῥήγας. Ἀλλ' ὁ Περρραιδὸς ἐμποδίσθη ὑπὸ τῶν στρατιωτῶν. Ἐπειδὴ ὅμως ὁ Ῥήγας ἐκολάκευσε τοὺς στρατιώτας, δώσας ἕν φλωρίον, ὁ Περρραιδὸς ὠφελήθει τῆς χρονοτριβῆς, εὔρε τὴν εὐκαιρίαν, καὶ ἔρριψεν ἐκ τῆς θυρίδος εἰς τὴν θάλασσαν τὰ ἔγγραφα καὶ τὴν σφραγίδα.» Τούτοις δὲ ὑποσυνάπτει ὁ Περρραιδὸς «Διὰ τοὺς φόβους τῆς Αὐστριακῆς ἀστυνομίας κατὰ τῆς Ἑλληνικῆς ἐλευθερίας ὡφέλιμον οἱ ὀριζόμενοι εἰς τὴν ἐταιρίαν νὰ διατηρῶσιν ἐχεμύθειαν καὶ μυστικὴν ἔκδοσιν τῶν ἀναγκαίων ἐγγράφων καὶ τῶν ποιημάτων. Διὸ ὁ μὲν γεωγραφικὸς χάρτης, ὁ Δ' τόμος τοῦ Ἀναχάρσιδος, ἡ Φυσικὴ καὶ ὁ Τρίπους ἐξεδόθησαν ἐλευθέρως, τὰ δὲ ἄσματα, ποιήματα στρατιωτικὸν ἐγκόλπιον καλούμενον, καὶ τινες προσωρινοὶ πολιτικοὶ κανονισμοὶ ἐτυπώθησαν τὴν νύκτα ἐν ἄκρᾳ μυστικότητι καὶ προσοχῇ. Ἐξ ὧν ἐστάλησαν τινὰ κρυφίως εἰς διάφορα μέρη τῆς Ἑλλάδος.» Ἐκ τῆς μαρτυρίας αὐτῆς ἐξάγεται ὅτι ὁ εὐρεθεὶς οὗτος κανονισμὸς πολιτικὸς τοῦ Ῥήγα ἐτυπώθη, καὶ διεδόθη μυστικῶς εἰς τὰς χεῖρας τῶν συνεταιρίων. Ἐκ τῶν τυπωθέντων τούτων ὁ καθηγητὴς Ν. Μανιάκης θὰ ἔλαβεν ἀντίτυπον, καὶ διέσωσεν ἀντιγράψας ἐν τῇ ἀλληλογραφίᾳ του μετὰ τῶν θυρίων ἄσμάτων τοῦ Ῥήγα.

Τὸν πολιτικὸν κανονισμὸν τοῦτον οὐδέποτε εἶδομεν τυπωμένον, ἀλλὰ καὶ παρ' ὄλων ὁμολογούμενον ὡς ἀπωλεσμένον· ἐπειδὴ καὶ ὁ Παπαδόπουλος Βρετὸς δὲν τὸν συναριθμεῖ ἐν τῷ καταλόγῳ τῶν τυπωθέντων συγγραμμάτων τῆς νεοελληνικῆς φιλολογίας. Νῦν δὲ λαβόντες τὴν ἀδειαν τοῦ φίλου ἡμῶν Κωνσταντίνου Μανιάκη υἱοῦ τοῦ καθηγητοῦ Νικολάου, οὗ κτῆμα ἦν τὸ περιωθὲν ἀντίγραφον, σπεύδομεν νὰ δημοσιεύσωμεν καὶ τὴν ἀπώλειαν τοιοῦτου ἱστορικοῦ μνημείου τῆς Ἑλληνικῆς ἐλευθερίας νὰ πληρώσωμεν, οἱ δὲ φιλόστοροι καὶ ἐρασταὶ τῆς δόξης τῆς Ἑλληνικῆς ἐλευθερίας, εὐμενῶς τὸ νῦν ἐκδιδόμενον ἕς ὑπο-

δεχθῶσιν ὡς νέον μαρτύριον τῆς φιλοποίας ἡμῶν εἰς πατρίους ἀναμνήσεις καὶ εὐκλείας.

Ἐγγραφον ἐν Ζακύνθῳ 15 Ιουλίου 1874.

Π. ΧΙΩΤΗΣ

ΡΗΓΑ ΤΟΥ ΦΙΛΟΠΑΤΡΙΔΟΣ

ΝΕΑ ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΩΝ ΚΑΤΟΙΚΩΝ ΤΗΣ
ΡΟΥΜΕΛΗΣ, ΤΗΣ Μ. ΑΣΙΑΣ, ΤΩΝ ΜΕΣΟΓΕΙΩΝ
ΝΗΣΩΝ ΚΑΙ ΤΗΣ ΒΛΑΧΟΜΠΟΓΔΑΝΙΑΣ

ΥΠΕΡ ΤΩΝ ΝΟΜΩΝ

ΒΛΕΥΘΕΡΙΑ, ΙΣΟΤΙΜΙΑ, ΑΔΕΛΦΟΤΗΣ ΚΑΙ ΤΗΣ
ΠΑΤΡΙΔΟΣ

Συμβούλους προκομμένους μὲ πατριωτισμὸν
Νὰ βάλωμεν εἰς ὅλα νὰ δίδουν ὄρισμόν·
Ὁ νόμος νὰ ᾖ πρῶτος καὶ μόνος ὁδηγός
Καὶ τῆς πατρίδος ἕνας νὰ γίνῃ ἀρχηγός.

(Ῥήγα Θούριος.)

Ὁ λαὸς ἀπόγονος τῶν Ἑλλήνων, ὁποῦ κατοικεῖ τὴν Ρούμελην, τὴν μικρὰν Ἀσίαν, τὰς Μεσογειοὺς νήσους, τὴν Βλαχομπογδανίαν, καὶ ὅλοι ὅσοι στενάξουν ὑπὸ τὴν δυσφορωτάτην τυραννίαν τοῦ Ὀθωμανικοῦ βδελυρωτάτου δεσποτισμοῦ, ἢ ἐβιάσθησαν νὰ φύγουν εἰς ξένα βασίλεια διὰ νὰ γλυτώσουν ἀπὸ τὸν δυσβάστακτον καὶ βαρὺν αὐτοῦ ζυγόν, ὅλοι λέγω χριστιανοὶ καὶ Τούρκοι, χωρὶς κανέναν ξεχωρισμὸν θρησκείας, (ἐπειδὴ ὅλοι πλάσματα Θεοῦ εἶναι, καὶ τέκνα τοῦ πρωτοπλάστου), στοχαζόμενοι ὅτι ὁ τύραννος ὀνομαζόμενος Σουλτάνος κατέπεσεν ὀλοτελῶς εἰς τὰς βρωμερὰς θηλυμανεῖς ὀρέξεις του ἐπερικυκλώθη ἀπὸ εὐνούχους καὶ αἰμοβόρους ἀμαθεστάτους αὐλικούς, ἐλησμόνησε καὶ κατεφρόνησε τὴν ἀνθρωπότητα, ἐσκληρύνθη ἡ καρδία του κατὰ τῆς ἀθωότητος, καὶ τὸ πλέον ὠραιότερον βασίλειον τοῦ κόσμου, ὁποῦ ἐκθειάζεται πανταχόθεν ἀπὸ τοὺς σοφοὺς, κατήντησεν εἰς μίαν βδελυρὰν ἀναρχίαν τόσον, ὥστε κανένας ὀποιασδήποτε τάξεως καὶ θρησκείας, δὲν εἶναι σύγγουρος μῆτε διὰ τὴν ζωὴν του, μῆτε διὰ τὴν τιμὴν του, μῆτε διὰ τὰ ὑποστατικά του. Ὁ πλέον ἡσυχος, ὁ πλέον ἀθῶος, ὁ πλέον τίμιος πολίτης κινδυνεύει κάθε στιγμὴν νὰ γίνῃ